

KORPI-

SOTURI

19

POHJOIS - KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

KORPISOTURI

RAuK/KarJP kurssi 58

toimitus ja taitto:

Ahti Saarenpää, vastaava

Paavo Räsänen

Olli Rautkari

Jorma Salmela, piirrokset

Seppo Pajarinen

Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja

EVERSTILUUTNANTTI

PENTTI SYRJÄ

Oppilaat!

Puolustusvoimissamme suoritetun uudelleenjärjestelyn seurauksena on divisioonaorganisatio lakkautettu. 3 divisioonan pitkäaikainen ja samalla viimeinen komentaja, kenraali J. Järventaus on eronnut myös vakinaisesta palveluksesta ja siirtynyt siviilielämän pariin. Muistoksi Hänelle suorittamastaan ansiokkaasta työstä maanpuolustuksemme hyväksi, ovat hänen alaisensa joukko-osastot

lahjoittaneet nauhurin ja siihen nauhan, johon kukin joukko-osasto on antanut tervehdyksensä.

Haluan esittää tämän tervehdyksen myös tässä kurssi-julkaisussanne Teille, hyvät oppilaat, nähtäväksi muistona eräästä merkittävästä ajankohdasta puolustusvoimiemme historiassa.

18. 5. 1966

Karjalan Jääkäripataljoona tervehtii Teitä, herra kenraali, siirtyessänne 3. Divisioonan viimeisen komentajan tehtävistä jatkamaan toimintaanne maanpuolustuksen hyväksi uudella työsaralla. Me Karjalan Jääkärit emme milloinkaan unohda Teitä, rehtiä, suoraselkäistä esimiestämme ja komentajaamme, joka kesän helteissä, syksyn sateissa ja talven pakkasissa on ollut jokaisen upseerin, jokaisen aliupseerin ja jokaisen jääkärin uupumattomana, velvoittavana esikuvana ja tukena rinnallamme etulinjassa. Olemme ylpeitä siitä, että Te, herra kenraali, olette kymmekunta vuotta sitten komentanut Karjalan Jääkäripataljoonaa. Tällöin Te kohotitte pataljoonan tunnustetusti erääksi maamme parhaista ja nimekkäimmistä joukko-osastoista osoittamalla, mihin suomalainen jääkärijoukko todella pystyy, kun siihen luodaan oikea henki ja kun sille annetaan taito tehokkaasti käyttää meikäläisiin olosuhteisiin sopivia välineitä.

Pohjois-Karjalan ystävällinen kansa, sen vaarat, sen kirkasvetiset järvet ja sen mittaamattomat erämaat eivät voi jäädä mielestä keneltäkään, ken on ne kerran nähnyt ja kokenut. Tiedämme, että näin on myös Teidän laitanne, herra kenraali. Toivomme, että niin usein kuin Te täällä käytte, poikkeatte myös tervehtimässä omaa pataljoonaanne. Myös Karjalan Jääkäripataljoonan Killan jäsenyys on katkeamattomana yhdyssiteenä välillämme. Lupaamme Teille, herra kenraali, että työ ja into maanpuolustuksen hyväksi tulevat pataljoonassamme säilymään Teidän antamienne periaatteiden ja suuntaviivojen mukaan niin, että Karjalan Jääkäripataljoonan perinneverren ja -kunniamarssin sisältämät velvoitteet todella toteutetaan.

KENRAALILUUTNANTTI

**JORMA
JÄRVENTAUS**

PATALJOONAN KUNNIAMARSSI

Jääkärin marssi

PERINNE VIRSI

1.

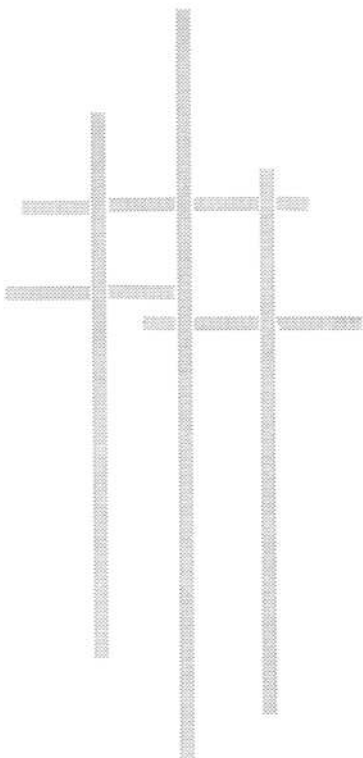
Sun kätes, Herra, voimakkaan Suo olla turva Suomenmaan
Niin sodassa kuin rauhassa Ja murheen, onnen aikana.

2.

Sun armos täällä meille soi, Mi kallehinta olla voi.
Ja meille alla auringon Tää synnyinseutu rakkain on.

3.

On isät täällä taistelleet Ja uskoneet ja toivoneet.
Me saimme saman asunnon, Ja samat vaiheet meidän on.

Jes. 55: 6.

Etsikää Herra silloin, kun hänet löytää voidaan; huu-takaa häntä avuksi, kun hän läsnä on. Jumalaton hyljät-köön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Her-ran tykö, niin hän armahtaa häntä ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta.

Neljän kuukauden ajan olemme »etsineet jämiä kau-lukseen». Nyt niitä on saatu; etsintä on päättynyt. Her-ran etsintä ei rajoitu kuukausiin, se kestää koko elämäm-me ajan. Milloinka sitten voimme löytää Hänet? Tämä riippuu meistä itsestämme, milloin olemme valmiit otta-maan Hänet vastaan. Pelkät hädän hetket eivät riitä, vaan meidän tulee muulloinkin muistaa, että yläpuolellamme on Hän, joka hoitaa kaiken parhain päin, jos vain sitä halu-amme. Kun jätämme ylpeyden, itsekkyyden ja toisten hal-veksumisen pois olemuksestamme, on Herra läsnä. Se on meille parasta, armeijassakin. Koittakaamme kaikki muis-taa tämä nyt, kun jätämme aliupseerikoulun ja siirrymme ryhmänjohtajiksi tai upseerioppilaisiksi.

Ei liene liikaa toivottu, jos me kaikki painaisimme mie-leemme alussa olevan Jesajan säkeen tavallaan kurssi 58:n muistosäkeenä ja myös toimisimme aina sen mukai-sesti.

A. Saarenpää

Kuraattori, luutnantti

E. VALLIUS

Katsaus oppilaskunnan toimintaan kurssi 58:llä

Oppilaskunnan sääntöjen mukaan oppilaskunnan toiminnan on kohdistuttava jokaiseen oppilaaseen. Toimintamuotoja on ollut jokaiselle sopivia, fyysistä kuntoa ja hoitoa sekä henkistä vireyttä koettelevia.

Toiminnastamme mainittakoon ennen muita lehtitoimikunta, tärkeimpänä saavutuksenaan »Korpisoturi 19» ilmoituksineen, oppilaiden kirjoituskilpailun parhaine tuloksineen, valokuvaustoiminta, jonka työn tulosta ovat kaikki kurssijulkaisun valokuvat sekä kuvat oppilaskunnan ilmoitustaululla ja lisäksi urheilutoimikunta, jonka toiminnasta mainittakoon tupien välinen lentopallisarja, koripallo- ja pöytätennissarjat, kouluttajien, apukouluttajien ja oppilasjoukkueiden välinen 5x50 m:n viestiuinti sekä oppilaskunnan jalka- ja lentopallo-ottelut Pohjois-Karjalan Patteristoa vastaan.

Viihdetoimikunta on kurssilla muodostanut henkisen toimikunnan työn painopisteen, joskin mainittakoon täältä saralta myös shakkisarja. Ohjelmarengas ja oppilaskunnan orkesteri järjestivät heti kurssin alussa hauskan ja pirteän sotilaskoti-illan, myöhemmin nuotio- ja makkara-illan sekä antoivat ohjelma-apua oppilaskunnan ulkopuolelle, mainittakoon ainoastaan »Ainon ryöstö» KarJP:n juhannusjuhliissa.

Aivan kurssin lopussa oppilaskunta suoritti 40:n jäsensä voimalla heinätalkooretken Papinniemen luostariin. Oppilaskunnan toiminnan viimeinen kohde on kurssi-juhlat Karjalan Talolla.

Luovuttaessani pois kuraattorin tehtävät kohdistan kiitokseni Teille oppilaskunnan hallitus, toimihenkilöt ja jokainen jäsen.

Kuraattori
Luutnantti

E. Vallius

Arvojen valinkauhassa

Me olemme sitä paljon puhuttua radikaalinuorisoa, joka on noussut uhmaamaan sitä, mitä edellinen sukupolvi on rakentanut ja mikä on sille rakasta ja läheistä.

Isänmaallisuus tahdotaan vaihtaa pasifismiin, nurkka-patriotismin asemesta puhutaan kansainvälisistä ja poliittisista tilanteista. Perinteellisiä normeja täytyy uhata. Tällöin huomataan, ettei tabu olekaan pyhää, miksi sitä on kuvattu; koetaan, ettei pyhän loukkaamisesta seuraakaan rangaistusta. Opitaan ainoitten oikeitten käsitysten ja normien lisäksi tuntemaan toisia normeja, jotka näyttävät olevan yhtä päteviä kuin edelliset. Lisäksi tieteellisyyden nimissä täytyy tutkia kaikkea kriittisesti, pyrkiä totuuteen, pois subjektiivisista näkemyksistä. Kaikki, mitä kokeellisesti voidaan tutkia, on totta ja arvokasta, mutta kaikkea joka vivahtaa transsendenttiselle, tuonpuoleiselle, on hyljittävä.

Seurauksena on ollut relativismi, normittomuus ja transsendenttisen kieltäminen, tieteellisyys ja kriittisyys. Tästä suuntauksesta ei voida sanoa, että ollaan menossa suorastaan harhaan, vaan on myönnettävä, että nykyinenkin elämäntyyli kuuluu historiaan ja ehkä myös kehityksen kulkuun. Ainahan entiset arvot joutuvat valinkauhaan.

Tässä kehityksessä on negatiivista se, että sahaamme poikki sitä oksaa, jolla istumme. Ummistamme kriittisen silmämme siltä asialta, mitä ajamme. Mittakeppiä, jolla mitattaessa kaikki vanha on lyhyttä ja aikansa elänyttä, emme pysty todistamaan oikeaksi, vaan u s k o m m e, että se on oikea. Kannattamaamme moralittomuutta, ihanteiden ja arvojen halveksimista, emme pysty osoittamaan aikaisempaa paremmaksi, koska emme tahdokaan kysyä, mikä on parasta, ja koska itse olemme hävittäneet ja sotkeneet käsitykset hyvästä ja pahasta. Humanismi jota me edustamme on samoin vailla pohjaa, koska emme tiedä, mihin pyrimme esim. vilpittömässä rakkaudessaamme ihmiskuntaan. Emme tiedä, mikä toimintamme on parasta, kun kriittisen ajattelumme ja tieteellisen tutkimuksemme tuloksena esim. ihmiskunnan nälän poistamiseksi voi olla yhtä suurin perustein vetypommi kuin leipä.

Mitä tulee tieteellisyyteemme, niin sekin lähemmin tarkasteltuna osoittautuu »a grand bluff». Tieteemme on määritellyt, mitä voidaan tieteellisesti tutkia, mikä on tieteellistä ja mikä ei, toisin sanoen todistelut kulkevat kehässä. Puolustukseksi voidaan väittää, että tieteemme perustuu kokemukseen ja totuutta tai oikeaa filosofiaa on

se, minkä kokemus vahvistaa. Tähänkin täytyy huomauttaa, että perusteet puuttuvat. Vaikka väitetään, että kokemus todistaa teorian tai vahvistaa filosofian oikeassa-olon, niin ei voi olla ajattelematta, että myös filosofia määrää sen, mikä katsotaan olevan kokemusta ja tosi-asioita.

Voimme myös omaksua vitalistisen elämäntavan, jonka mukaan elämään olennaisesti kuuluvat nautinnot ja tunteet eri muodoissa: Sitä pidämme tavoittelemisen arvoisena, minkä koemme nautintona tai näemme hyväksi. Tällöin kuitenkin olemme luisuneet täydelliseen subjektivismiin, jota vastaan juuri äsken sodimme. Olemme ristiriidassa itsemme kanssa.

Jos olemme rehellisiä ja osaamme kysyä, mikä on kaiken tarkoitus ja mitä varten elämme, ja jos pyrimme totuuteen, niin meidän on huomattava, että jo tällöin kysymme transsendenttisiä asioita, joita ei voida tieteellisesti todistaa. Kysymme jo Jumalaa, Elämää. Jos keran emme pysty päättämään omasta elämästämme, esittämään absoluuttista totuutta, vaan meidät pakotetaan kysymään tuntematonta ja transsendenttistä, olemme tekemisissä voimakkaamman, Jumalan, kanssa — tahdoimemepa tunnustaa Hänet tai emme. Koska tämä »voimakkaampi» tahtoo alistaa meidät ja ohjata meitä, olemme tekemisissä Jumalan kanssa, joka on persoona, sillä päämäärään pyrkivää ja tahtovaa voimaa pidetään keskeisenä persoonan ominaisuuksista. Olemme jo hyvin lähellä perinnäistä käsitystämme Jumalasta. Mitä tämä Elämä, Jumala, tahtoo sanoa meille, löytyy selvimmällä kielellä Raamatun lehdistä Jeesuksen persoonassa. — Olemme päätyneet vanhaan. Radikaalinen perinteiden repiminen ja hillitön totuuden etsintä on vain vanhan kertaamista eri sanoin. Perusongelma on pysynyt samana. Kysymme elämän perusteita, Jumalan olemassaoloa ja suhdettamme Häneen.

Tosi tieteellistä meidän on tunnustettava niin ilmiö-

maailma kuin sen ulkopuolellaolevat mahdolliset »maailmat», myönnettävä kaikenlaiset mahdollisuudet ja samalla tutkittava niitä kriittisesti. Aina ja joka hetki, uudelleen ja uudelleen joka tilanteessa meidän on asetuttava puolueettomina ja ennakkoluulottomina mahdollisuuksien, itsensä Elämän eteen. Meidän on kysyttävä tehtäväämme, nähtävä tilanne jossa olemme ja toimittava siinä avoimena kaikelle, sekä Jumalalle että ihmisille. Tällä tavalla eläessämme näemme ihmisten hädän ja autamme heitä. Palvelemalla ihmisiä palvelemme Jumalaa. — Olemme löytäneet erään arvon ja osatotuuden.

Opp. P. A. Räsänen

— VIISAS ON AINA VIISAS, TYHMÄSTÄ TULEE KORKEINTAAN SIVISTYNYT. —

Hetki F. E. Sillanpään seurassa

Suuri mestarimme »Taata», oli tunnetusti omaperäinen ja jutuissaan mainio, joskin väliin karkeahko persoona. Muutama vuosi sitten minulla oli tilaisuus saada tavata hänet. Kohtaamispaikka oli mestarin tyttären asunto, jossa »Taata» istui sängyn laidalla ommellen nappia alushousuihinsa. Tuttu kalotti oli uskollisesti päässä ja kasvoilla poikamainen virne, jonka kaikki muistanevat. Vastaanotto oli vallan ystävällinen, ja mestari aloitti joulupakinoista tutuin äänenpainoin keskustelun:

Minä tässä vaan ompelen nappia housuun, kun ei akkaväestä ole mihinkään. Kenenkäs poikia sinä olet?

Saarenpään...

Mitäs isäsi tekee?

Se on sakkokarhu.

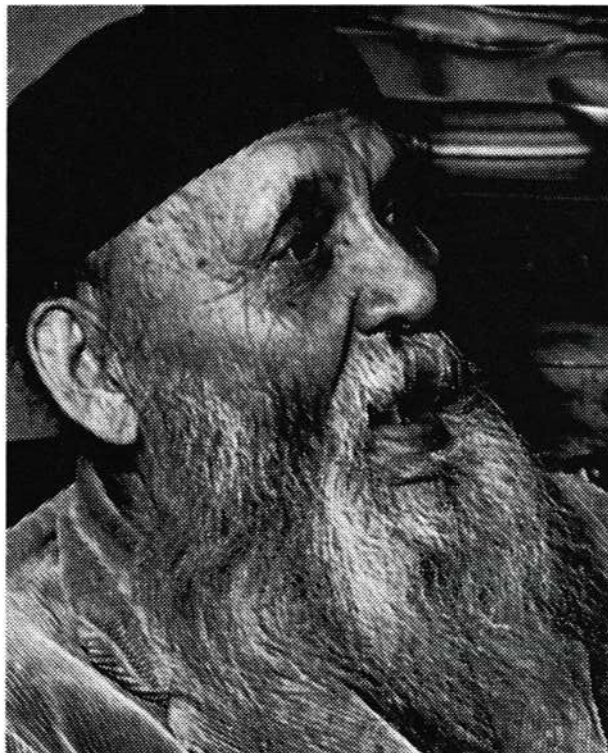
Ja niitä mun luontoni ei kestä. Minulla oli kerran tekemistä sellaisen kanssa. Vaan ei saanut minua ansaan. Kauan me tapelttiin, mutta minäpä voitin!

Mestari myhäili tyytyväisenä ja keskittyi taas nappinsa ompeluun. Kotvan kuluttua hän jatkoi:

Yks ämmä tekee mulle patsaan. Siitä tuleekin komea. Johonkin puistoon ne sen laittaa. Aatteles, että ämmä tekee mun patsaani!

Taata ei yleensä menettänyt malttiaan, vaikka joutuikin sutkautustensa takia kestävänsä monenlaisia loukkauksia. Kerran hänkin suutahti. Tämä tapahtui 30-luvulla. Oli kokoonnuttu tupaantuliaisiin erään pariskunnan luo. Isäntäväen kehuessa huoneistoa huomautti ilikurinen mestari aina väliin oman asuntonsa paremmuudesta. Hänellä oli kaksi WC:täkin. Lopulta emäntä ei enää kestänyt, vaan sanoi: »Kun on nähnyt herra Sillanpään, voi hyvin ymmärtää, että hänellä on kaksi WC:tä.

A. Saarenpää

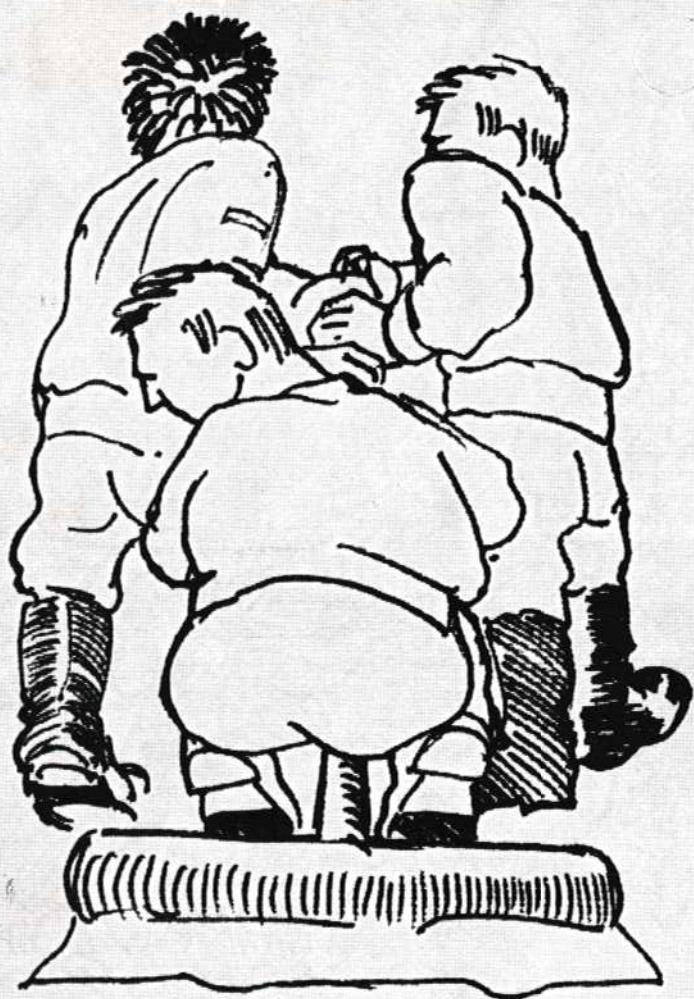

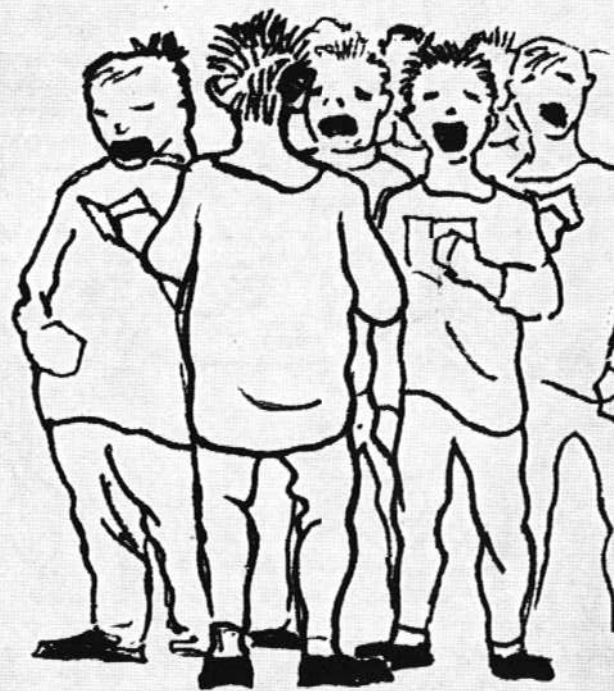
KEVYT SINKOKO???

TAISTELU LEIVÄSTÄ

PUHDETYÖT

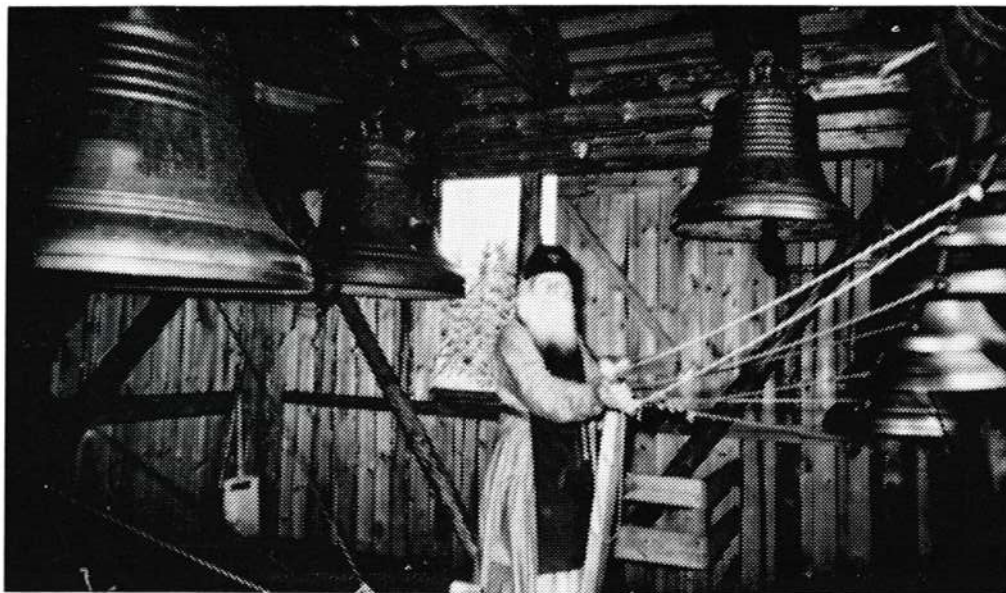
TAAS PÄIVÄ AJAN VIRTAHAN ...

13 AAMULLA JA TJ !!!

ON KESÄN KIRKAS HUOMEN . . .

Papinniemen luostarissa

Oli heinäkuu. Olimme tulleet kahden päivän komenukselle Uuteen Valamon luostariin Papinniemelle. Meillä oli urakkana tehdä heinät noin kymmenen hehtaarin alueelta.

Aurinko paistoi luoden säteitään neljänkymmenen aliupseerikoulun oppilaan vaaleille hartioille. Hangot heiluilivat, harava kokosi heinää ja etäällä joku vahva kankimies hakkasi kuoppia seipäitä varten, joita tehtiin toinen toisensa jälkeen niin nopeasti, ettei hitaampi tahtonut pysyä mukana. Hiki virtasi miesten iholla, mutta pellon laidassa tuuhean puun alla isosta tonkasta tarjoiltu mallasjuoma karkoitti hikihelmet viileän tuulenhenkäyksen myönteävällä vaikutuksella.

Syödessämme isäntävään meille tarjoilemaa verrattoman maukasta ruokaa luostarin koristeellisessa kirkossa

palautuivat mieliimme kuvaukset tuhat vuotta vanhasta Laatokan mahtavasta Valamosta, joka sadunhohtoisena tunnettiin ympäri Pohjolaa monine kirkkoineen, kullattuine sipulitorneineen, aaltoilevine viljapeltoineen ja satoine munkkeineen.

Päivän työn päätyttyä, saunan ja iltateen jälkeen lähti osa uteliaita heinämiehiä tutustumaan lähemmin luostariin, sen rakennuksiin ja uljaisiin puilla reunustettuihin kujiin. Hämärän tultua kutsui teltta kuitenkin oppilaitaan lepoon punaisen laskevan auringon tuudittaessa pienen seurakunnan uneen. Usva nousi hitaasti leiripaikkaa ympäröivän veden ylle, ja tummeneva taivas kattoi Papinniemen, sen rannat, niityt ja rakennukset. Hiukan salaperäinen mutta silti rauhallinen tunnelma jäi lepäämään luostarin kattojen yläpuolelle.

Muutama tunti keskiyön jälkeen kun päivä alkoi jo hiukan sarastaa joku havahtui teltassaan kumeaan kellojen soittoon munkkien kerääntyessä messulleen, joka päättyi vähän ennen kuin nousimme ylös.

Aamulla jatkuivat heinätyöt hohtavien auringonsäteitten taas kimmeltäessä aamukasteisessa ruohikossa. Heinää tehtiin sarka saralta ja työ sujui mukavasti innokkaitten oppilaitten täyttäessä velvollisuuttaan. Iltapäivään mennessä saatiin urakka tehdyksi ja jouto-aikaakin jäi vielä ennen poislähtöä. Toiset käyttivät tilaisuutta hyväkseen ja menivät uimaan, toiset taas kiertelivät luostarin piholla tarkastellen mielteliänä ympäristöään.

Pitkäkaapuisten, valkohapsisten munkkien joukosta tapasin hyvin suomea puhuvan munkkidiakoni Mefodin, joka auuliisti kertoi seurakunnan asioista ja sen menneisyydestä: »Kesällä vuonna 1940 ruvettiin alkuperäisestä Valamosta ja myöhemmin myös Konevitsasta vähitellen evakuoimaan munkkeja. Näille kahdellesadalle luostarilaiselle hankittiin Heinävedeltä noin 350 hehtaarin kartano, joka alunperin oli ollut Kijander suvun hallussa. Nykyään vil-

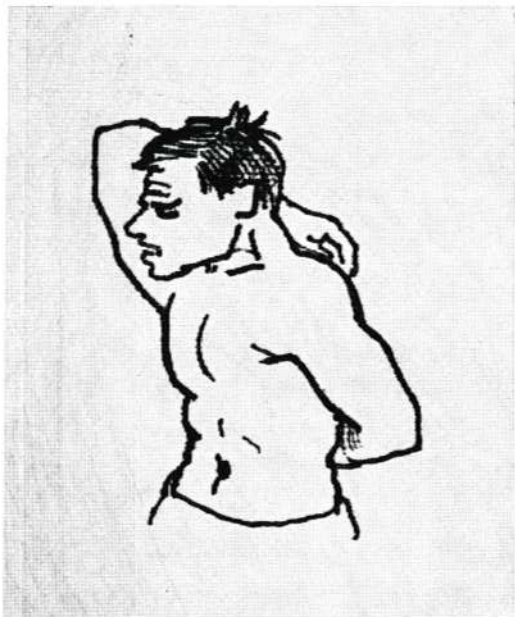
jelyä pinta-alaa on tilalla useita kymmeniä hehtaareja. Maataloustuotteisiin nähden luostari onkin tällä hetkellä omavarainen. Karjaa on runsaasti, joten palkkaväkeä on hankittu toistakymmentä. Tässä Suomen ainoassa miesluostarissa on ehkä vain kymmenisen munkkia ja saman verran ns. harrastajia. Nuorin munkeista on vähän yli viidenkymmenen ja vanhin päälle yhdeksänkymmentä.»

Purettuamme teltat ja koottuamme tavaramme valmistauduimme jättämään meille tutuksi tulleen luostarin. Lähtöhetkellä oli pappismunkki Sawa linja-automme ulkopuolella vilkuttamassa meille jäähyväisiä. Tunsimme vilpitöntä myötätuntoa ystävällistä isäntäväkeä kohtaan, ja paluumatkalla me neljäkymmentä heinämiestä ajattelimme niitä monia mukavia hetkiä, joita Papinniemen heinätalkoot olivat meille tarjonneet.

OPP. RAUTKARI

SYHYÄ, SYHYÄ

A. SAARENPÄÄ

KSS 1 (Tilkka), osasto 5 (Iho- ja sukupuolitaudit)

Kirjoittajalla ei ollut iho- tai sukupuolitauteja, mutta erinäisten kesälomajärjestelyjen vuoksi parantelin angiinaa kyseisellä osastolla. Tunnetusti uteliaana luonteenan otin selvää eräistä seikoista. Tässä tulos:

Osasto 5

Tilkassa on ihotauteja hoidettu vasta noin vuoden ajan, aikaisemmin osasto sijaitsi Suomenlinnassa. Potilaat tulivat ensin Tilkan poliklinikalle, josta heidät kuljetettiin sairausautolla ja lautalla omalle osastolle, Merisotakoulun vieressä olevaan vanhaan, kolmikerroksiseen taloon.

Nykyisin on käytettävissä Tilkan viides kerros, josta saa erittäin myönteisen käsityksen: valoisa, siisti ja melko uudenaikainen. Pahimpana vikana on, tietysti, tila-ahtaus. Paikkoja joudutaan jatkuvasti tilaamaan ja 38:n potilaan osastolla saattaa olla lähes 50 vaivaista.

Taudit

Erilaiset ihottumat ovat tietenkin valtaosana, sukupuolitauteja esiintyy nykyisin melko vähän, joskin niiden lukumäärä on jälleen kasvamaan päin. Syyhyä, sota-ajalta tuttua sairautta on, ihme kyllä, esiintynyt suhteellisen paljon. Erikoiselta tuntuu, että syyhyypotilaita tulee varuskunnista, joiden kasarmit ovat aivan uusia.

Potilaista, hoidosta ja henkilökunnasta meille, kertoi

neiti Nina Smedlund, erittäin viehättävä nuori sairaanhoitajatar:

Onko poikien kanssa ollut vaikeuksia?

Ei meillä ole minkäänlaisia vaikeuksia. Koska potilaat ovat enimmäkseen jalkeilla ja useimmat melko kauan osastolla, he suorittavat eräitä valvontatehtäviä itse. Toiset toimivat ns. tupajärjestäjinä, joku hoitaa tupakahuoneen avaamisen ja sulkemisen jne. Ainoastaan jos elämä osastolla käy liian sotilaalliseksi, niin syntyy pian vaikeuksia.

Hoitajan työ sotilassairaalassa?

Tällä osastollahan työ on sikäli tavallista helpompaa, että meillä on vain harvoja vuodepotilaita, mutta yleispiirteensä voi sanoa, että eräiden hoitotoimenpiteiden suorittaminen massatyönä helpottaa huomattavasti. Siivillisairaloissa käytettävä yksilöllisempi hoitotapa on tietysti potilaalle miellyttävämpi.

Millainen on hoitajattaren palkkaus?

Vastavalmistuneen hoitajattaren peruspalkka on meillä 635 mk/kk. Lisäksi tulevat sunnuntaikorvaukset, n. 150 mk/kk. Vanhemmilla hoitajattarilla on tietysti ikälisien mukaan suurempi palkka. Sairaalalla on oma asuntola, josta on mahdollista saada asunto. Huoneet ovat tosin pieniä ja kylpyhuone sekä keittiö on aina 17:ää tyttöä kohden. Huoneista peritään pieni vuokra. Ruoka kuuluu luontaisetiihin. Syömme samaa ruokaa kuin potilaat, joten joskus tekee mieli oikein kunnan aterialla.

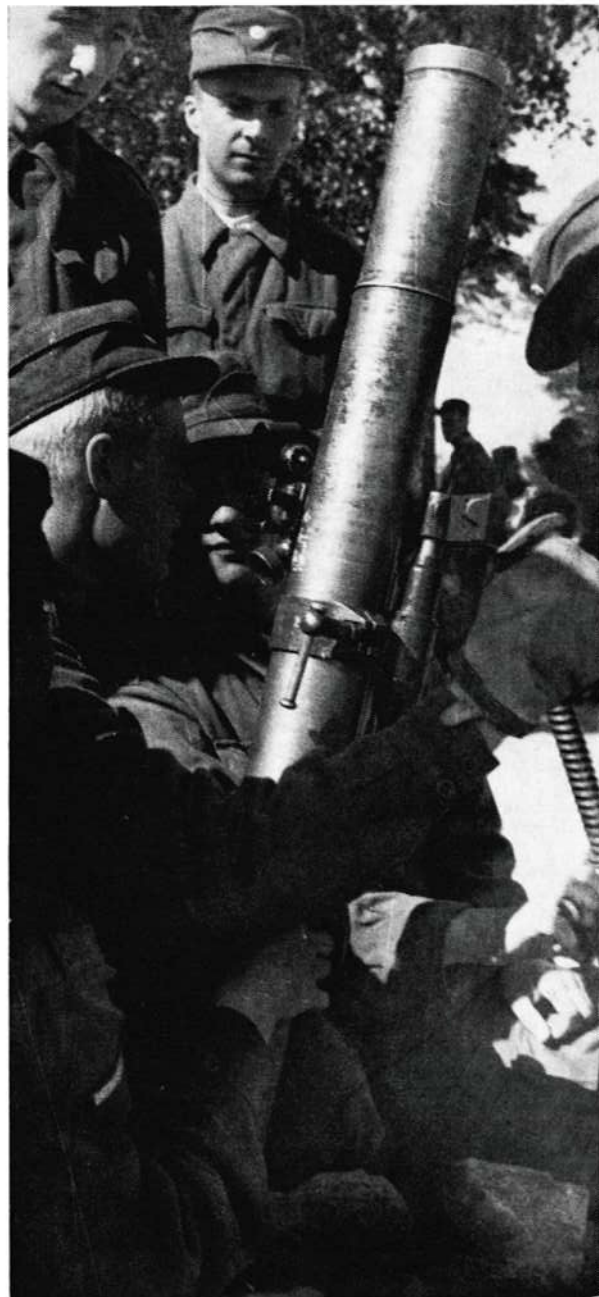
Miksi valitsitte juuri sotilassairaalan?

Tuloni oli puhdas sattuma. Näin lehdessä ilmoituksen paikasta ja vastasin siihen.

Onko sotilassairaalassa mielestänne jotain erikoista, joka tuottaa sopeutumisvaikeuksia?

Yksi seikka, johon minun on vaikea tottua on täällä vallitseva kuri. Harjoitteluaikana hoitajatar totutetaan palvelemaan sairaita ja täällä on komennettava heitä. Se aiheuttaa tiettyjä suhtautumisvaikeuksia.

Korpisoturi kiittää Teitä, neiti Smedlund.

Millainen kuoppa syntyy atomipommin räjähdyksestä?

Opp. Juppi: Jos sinne kiven heittää, niin se pohjaan menee.

Opp. Juppi, mikä on pyöränne numero?

586.

Mitä muuta?

Keltainen lappu.

Paikalla tauko, sanoi Juppi, kun hevosen pysäytti.

Onko Juppi rivissä?

Kyllä on, herra luutnantti.

Miten se on mahdollista!

Kouluttajat

Kapt. Selin
Koulun johtaja

Ltn. Vallius
Pst-linja

Ltn. Suvinen
Krh-linja

Ltn. Lipitsäinen
I joukkue

Vänr. Markkanen
Krh-linja

Väpeli Nevanen
Koulun väpeli

Ylik. Turunen
II joukkue

Ylik. Smura
Koulun vt. väpeli

Kers. Tiilikainen

Kers. Korhonen
II joukkue

Kers. Pelkonen
I joukkue

Kers. Mölsä
Viestilinja

Apukouluttajat

Alik. Heikkinen M.
I joukkue

Alik. Paatelma
II joukkue

Alik. Tikkanen
Krh

Alik. Tiitinen
Krh

Alik. Heinonen
Pst

Alik. Vänskä
Viesti

Alik. Määttä
Toimisto

Alik. Hattunen
Tst-väline

Alik. Heikkinen J.
Urheilu

KIVÄÄRILINJA

I JOUKKUE

Tupa Kollaa

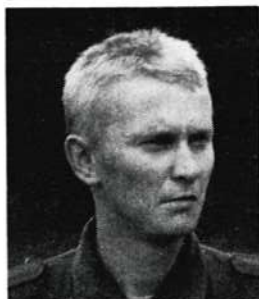
Toropainen K
merimies
Kitee 1946

Lousa V
autonapumies
Varkaus 1948

Korhonen A
metsätyömies
Sotkamo 1946

Piironen K
koneasentaja
Nurmes 1946

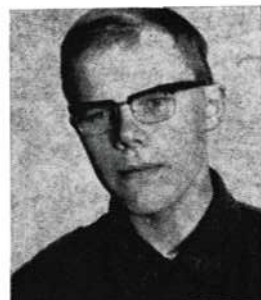
Smolander T
metsäharj.
Tuusniemi 1946

Soininen J
metsäharj.
Tuusniemi 1947

Kyllönen R
opiskelija
Helsinki 1944

Leinonen M
varastomies
Joensuu 1946

Kejonen R
opiskelija
Nurmes 1948

Ryymin K
muurari
Kuopio 1947

Salmela S
opiskelija
Helsinki 1946

Miettinen M
yo
Kuopio 1945

Nykänen O
pastori
Pielisjärvi 1942

Wahlsten R
yo
Helsinki 1946

Östman T
opiskelija
Joensuu 1947

Martikainen P
hioja
Helsinki 1946

Jetsonen K
maanvilj.
Vesanto 1946

Tupa Tolvajärvi

Timonen A-M
hitsaaja
Kitee 1947

Vattulainen H
opiskelija
Joensuu 1946

Ikola J 1946
sähköas.opp.
Joensuu

Koistinen J 1948
metsäharj.
Tuusniemi

Rytönen P 1946
valtiot. yo
Helsinki

Haverinen K 1945
metsäharj.
Kuhmo

Lindstedt J 1944
opiskelija
Helsinki

Pesonen M 1946
maanvilj.
Kuopio mlk

Ahonen A 1946
puh.asentaja opp.
Muruvesi

Yliinen S 1947
opiskelija
Multia

Tupa Ilomantsi

Pöyhönen R
asentajaopp.
Kuopio

1946

Partanen H
autonasentaja
Sotkamo

1946

Pitkänen H
ostoasiamies
Tervo

1947

Hakkarainen E
merkonomi
Säyneinen

1946

Toivanen T
metsätyömies
Niislä

1946

Mara J
opiskelija
Kuopio

1946

Pennanen Y
metsätyömies
Suomussalmi

1946

Tähtinen T
traktorinkuljettaja
Jämsä

1947

Kempainen M
opiskelija
Ristijärvi

1947

Heikura H
varastomies
Ämmänsaari

Lappalainen M
varastomies
Kuopio

Rissanen T
työmies
Juuka

Sivonen M
myyjä
Joensuu

Salmela J S
lääket.kand.
Varkaus

II JOUKKUE

Tupa Kuhmo

Saari K K
äänitarkkailijaharj.
Helsinki

Helisalmi E O
somistaja
Kuopio

Koskelo S M
sekatyömies
Kajaani

Räsänen P K T
autonasentaja
Polvijärvi

Kärkkäinen A T 1946
työmies
Liperi

Savolainen K V 1947
opiskelija
Iisalmi mlk

Tuovinen K 1946
postimies
Kuopio

Jokisalo J J 1944
sähköas.opp.
Joensuu

Pehkonen T M 1946
oik. yo
Joensuu

Hoffren E 1947
betonityömies
Siilinjärvi

Heiskanen S E 1945
viilaaja-koneistaja
Outokumpu

Pajarinen S T 1946
latojaoppilas
Joensuu

Miettinen V J 1947
muurari
Kuopio

Tupa Suomussalmi

Jormanainen P T 1947
harjoittelija
Tuupovaara

Ylinen T H K 1946
opiskelija
Helsinki

Pitkänen P 1946
merkonomi
Jännevirta

Karppinen A 1946
opiskelija
Kuopio

Vaskin E 1948
ilmastointiasentaja
Kuopio

Tuononen P 1946
postivirkailija
Juuka

Savenius R 1944
opiskelija
Helsinki

Kemppainen P 1946
metsätömiies
Ristijärvi

Huusko R 1946
metsätömiies
Sotkamo

Neuvonen R M 1948
opiskelija
Joroinen

Tupa Salla

Räsänen P A 1942
teol.yo
Liperi

Kaajanen J 1946
sekatyömies
Tohmajärvi

Vihonen T 1948
liikeharj.
Kajaani

Rautkari O 1943
valtiot.yo.
Helsinki

Koponen K K 1946
merimies
Joensuu

Airaksinen P 1946
maanvilj.
Kuopio

Koponen M 1944
teol.yo
Tuupovaara

Justander J 1946
sekatyömies
Eno

Pitkänen R 1946
varastoapulainen
Nilsia

Olakivi J
sekatyömies
Jyskä 1948

Roivainen S
huoltomies
Siilinjärvi 1948

Rytönen M
merkonomi
Iisalmi 1946

Manne M
harjoittelija
Kuopio 1946

Rautiainen T
autonapumies
Rautavaara 1946

Hopponen K
harjoittelija
Liperi 1946

Hiltunen M
autopeltiseppä
Ilomantsi 1946

Muhonen T
liikeapulainen
Enonkoski 1948

KRH-LINJA

Tupa Ahvola

Juppi M
puh.myyjä
Kuopio 1946

Väänänen N
maanvilj.
Kiihtelysvaara 1947

Tepponen V
opiskelija
Kuopio 1947

Pesonen R
traktorinkuljettaja
Tuupovaara 1946

Tolvanen R
opiskelija
Liperi 1947

Rätty K
varastomies
Ukkola 1948

Miinalainen K
opiskelija
Vieremä 1946

Nieminen P
yo
Helsinki 1944

Tupa Suursaari

Hänninen M
yo
Joensuu 1944

Parviainen R
merkonomi
Lapinlahti 1946

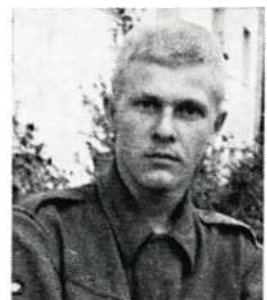
Pennanen E
sähköasentaja
Joensuu 1946

Ojala K
postivirkailija
Joensuu 1946

Mönkkönen E
myyjä
Kuopio 1947

Hiltunen P T
varaosamyyjä
Joensuu 1948

Nyberg L
myyjä
Kitee 1948

Bolenz E J
asentaja
Pyhäselkä 1946

Kärkkäinen R O
liikeharj.
Kiuruvesi 1946

Kilpeläinen K A 1946
kontt.konemekaanikko
Joensuu

Tolvanen K 1946
maanviljelijä
Rääkkylä

Kanerva O 1946
merkonomi
Porvoo

Reijonen J 1947
lab.opp.
Outokumpu

Hassinen J I 1948
opiskelija
Kaltimo

Varonen E 1946
putkiasentaja
Joensuu

Miettinen V I 1947
ins.opp.
Suonenjoki

Hänninen K 1947
sähköasentaja
Rautalampi

Nevalainen J 1948
nuorisiohjaaja
Pielisjärvi

Saarinen J 1948
opiskelija
Parikkala

Tupa Summa

PST-

Repo P 1946
yo
Juuka

Pirskanen V P K 1945
maanvilj.teknikko
Siilinjärvi

Tolvanen A 1946
työmies
Lieksa

Pelkonen J 1946
yo
Outokumpu

Rastas P 1945
yo
Sauvo

Saarenpää A 46
oik. yo
Helsinki

Varpiola A 1946
työmies
Pielisjärvi

Lehtonen A 1946
yo
Hämeenlinna

Pisto H 1947
myym.hoitaja
Vesanto

LINJA

Jääskeläinen P 1946
maalari
Outokumpu

Leppänen E 1946
autonasentaja
Joensuu

Ryhänen J 1944
yo
Iisalmi

Juntunen K 1946
autonasentaja
Kuopio

Tupa Taipale

Päivinen U 1946
metsätyömiehen
Kontiolahti

Sahlsten P 1945
autonasentaja
Värtsilä

Lehikoinen H 1946
levyseppä
Juuka

Hirvonen K 1946
merkonomi
Tohmajärvi

Lappalainen J 1948
puuseppä
Eno

Karvinen L
autonasentaja
Joensuu 1946

Hara P
metsäharj.
Lieksa 1946

Nevalainen H E
rakennusharj.
Pielisjärvi 1946

Moilanen R
tv-asantaja
Suomussalmi

Salonen P
autonasentaja
Iisalmi 1946

Muikku S
sekatyömies
Kuhmo 1946

VIESTILINJA

Tupa Käkisalmi

Karttunen P
sähköasentaja
Kontiolahti 1947

Varis I
yo
Joensuu 1946

Jääskeläinen R
autonkuljettaja
Tervo 1946

Vinni M
merkonomi
Eno 1946

Miettinen R
auton asentaja
Kuhmo 1946

Tiainen T
auton asentaja
Polvijärvi 1945

Hirvonen L
leipuri
Joensuu 1946

Heikkinen M
auton asentaja
Suomussalmi 1946

Ei yhtään aamulla

Kaikki kurssin 58 aamut ovat nyt takanapäin. Tuona aikana tehtiin tänne tulleista enemmän tai vähemmän pelokkaista ja aroista jääkäreistä ryhmänjohtajia, raskaat jotokset sekä harjoitukset ovat osaltaan ohitse, ja olemme päässeet vaiheeseen, jossa sananlaskussa mainittu, lopussa kiitos . . ., on syystä kerrottu kiitosta ansaitseville.

Oppilaskunnalla on toiminnassaan ollut niin myötä-, kuin vastamäkeäkin. Näin kesäkurssin kyseessä ollessa olemme yrittäneet muistaa, että luonto itsessään on varmast paras mahdollinen virkistäytymisen kohde, ja näissä merkeissä olemme toteuttaneet toimintasuunnitelmamme. Paljon jäi tekemättä, mutta toki jotain tehtiinkin, ja tässä yhteydessä haluammekin kiittää koulun johtajaa, kaikkia kouluttajiamme sekä erityisesti kuraattoriamme luutnantti Valliusta. Ilman teidän myönteistä suhtautumistanne oppilaskuntamme toimintaan, ilman kuraattorimme hyviä neuvoja sekä opastusta olisi toimintamme saattanut olla enemmänkin hapuilua.

Lähtiessämme nyt aliupseerikoulusta ja jättäessämme meille jo hyvin tutuksi käyneet tilat kurssin 59 käyttöön uskomme, että täällä viettämämme aika on vaikuttanut varsin radikaalisti meihin jokaiseen. Alokkaina ja jääkäreinä oppimamme sotilastaidot ovat moninkertaistuneet sekä olemme perehtyneet ryhmän johtamisen salaisuuksiin eli lyhyesti, alaisesta on tullut esimies. Muistaen loppu hyvin, kaikki hyvin, kiitämme teitä esimiehemme saamastanne hyvästä koulutuksesta, ja toivomme teille menestystä työssänne.

Opp. R. Kyllönen

Toimintaan osallistuivat: puh.joht. opp. R. Kyllönen, varapuh.joht. opp. J. Salmela, sihteeri opp. M. Juppi, rah. hoit. opp. E. Hakkarainen, lehti, opp. A. Saarenpää, opp. P. Räsänen, opp. O. Rautkari, ohjelma, opp. O. Nykänen, opp. J. Ryhänen, urheilu, opp. K. Nevalainen, valokuvat, opp. M. Hänninen, opp. M. Sivonen, virv.juom.autom. opp. Kanerva.

LIPERIN OSUUSKASSA

— Oikea ratkaisu raha-asioissa —

Liperi kk — Leppälahti — Ylämylly

Ruotuväessäkin maistuu
mainio **TUKO**- kahvi

H. SAASTAMOINEN Oy

TUKKULIIKE — JOENSUU

**TAVOITTEET ON AINA
ASETETTAVA
KORKEALLE**

R TAVARATALO
otilainen Oy

Keskus Joensuun keskustassa

PKO
POHJOIS-KARJALAN
OSUUSLIIKE

OSAKEYHTIÖ HALLMAN

RAUTATAVARATALO

Joensuu 24321

TISSOT

KEIJON KELLO

Kauppakatu 32, Joensuu
puh. 23990

Lassila & Tikanoja Oy

TIKLAS — TOPMAN

V-PATENT

**K. KAHILAN
LEIPOMO JA KAHVILA**

LEIPOMO PIIROINEN

JOENSUU

HYVIÄ LEIPOMOTUOTTEITA

SOITNPIIRTTI

Torikatu 16, Siltakatu 4

OSTOPISTE
KAUPUNGIN
KESKIPISTE

★ KIHLAT
★ KELLOT
★ KORUT

Joensuu, Koskikatu 5, ☎ 24 944

PASSIKUVAT — FILMIT JA KUVAT

nopeasti — edullisesti
täydellinen alan erikoisliike

FOTO PISTE, Kirkkokatu 27, puh. 24530

KÄHKÖNEN Oy

Pohjois-Karjalan AUTO-OPISTO

Joensuu, Merimiehenk. 21 a, puh. 23359

O. A. VINNI

Kaltimo, Kuusjärvi, puh. Eno 821

Pohjois-Karjalan
Autoalan liikkeiden yhdistys r.y.

Mattoliike KORHONEN

KUOPIO

RADIO-, TV-, KONE-, URHEILU-, KALASTUS
JA PUUTARHAVÄLINEITÄ.

T:mi **V. HANSKI**, Puijonkatu 19, Kuopio
puh. 12323.

Oy Veikkaustoimisto Ab
Karjalainen Kauppa-Aitta Arvi A. Lallukka,
Kauppakulma, Joensuu
Ol. Oma-Apu, Joensuu
Joensuun Erä-Urheilu Oy Niskakatu 11
Osuuskassa — joustavan palvelun pankki
Joensuun paperi ja kemikaali
Urheiluliike Pajarinen & kumpp. Joensuu
Sähkö- ja Radio-Aitta, Joensuu

Kiitämme myötämielisyydestä seuraavia

S V O

**AMER-TUPAKKA
JOENSUUN AUTO**

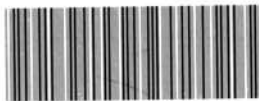
**Kontiolahden ja
Ylämyllyn sotilaskotiyhdistys**

39/ko

9771/m

Kanji & Stuvvi

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00138176

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN RAUK KURSSI 58